ARUBAANSE COURANT

Dagblad voor Aruba

13e Jaargang | DINSDAG 28 DECEMBER 1954 | No. 2116

Mr. W. H. van Helsdingen schrijft in de „West Indische Gids" lang en interessant over Aruba en de afscheiding

Geen gehele afscheiding, doch meer zelfstandigheid via Eilandenregeling

ORANJESTAD: — Van de hand van mr. W. H. van Helsdingen verscheen in de „West-Indische Gids" van October j.l. een interessant artikel over „Aruba en de Separacion". In dit 21 pagina's beslaande artikel beschrijft de raadsadviseur bij het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen de historie van de Arubaanse afscheidingskwestie; welniet op een geheel feilloze, dan toch wel op een bijzonder belangwekkende wijze. Inmiddels hebben de feiten van de laatste paar maanden eigenlijk het een en ander aan de actualiteit van het artikel weggenomen, doch desondanks werpt zijn beschouwing een goed licht op deze historie, die al zo lang de gemoederen in beweging brengt.

Na de oorlog werd pas goed werk van afscheiding gemaakt

Geheel feilloos, schreven wij, is het artikel niet. Dat wit zeggen, dat de heer Van Welsdingen enkele feiten niet geheel juist aanhaalt. De gedachte aan afscheiding kwam bijvoorbeeld niet pas in 1947 naar voren, doch dr. A. F. Dussenbroek heeft reeds in 1931 in de Raad Van Policie de wens geuit losser van Curacao te komen. Dan heeft de schrijver nog de personen van de Gezaghebber mr. L. C. Kwartsz en diens broer F. J. Q. Kwartsz door elkaar gehaald, maar deze feitelijke onvolkomenheden doen zo goed als niets aan het stuk af.

Lange historie

Uitgebreid gaat de heer Van Helsdingen in op de geschiedenis van de autonomieverkrijging sinds de laatste oorlog. Hij schrijft erin hoe wel van de zijde van de Staten de wens tot autonomie naar voren kwam direct na de oorlog, doch dat de stem van Aruba om een meer zelfstandiger plaats niet meteen gehoord mocht worden. Pas in Mei 1946 meende een commissie, die tot taak had de in het Staatsdeel Curacao levende politieke opvattingen en wensen ter voorbereiding van de Rijksconferentie te onderzoeken, een zekere tegenstelling tussen Aruba en Curacao te constateren. Na een uitgebreide enquète kwam de commissie tot de conclusie, dat men op Aruba niet zozeer aan de constructie van het Koninkrijk, dan wel aan een verandering van het interne bestuur dacht. De commissie acht dit gevoelen echter geen vraagstuk van het Koninkrijk. Na deze commissie volgden er nog enkelen en het werk van allen resulteerde dan in een wijziging van de Staatsregelingen van „Curacao" en Suriname. Inmiddels was de eerste R.T.C. van 1948 begonnen, waarin de Antilliaanse delegatie in opdracht van de Staten zekerheid vroeg over twee dingen, alvorens de conferentie een aanvang nam, namelijk dat Nederland terstond de facto de gelijkheidstandigheid van de Antillen t.o.v. Nederland en van Aruba over het recht zich onmiddellijk en geheel van de rest van de Antillen af te scheiden. Men voelde ter conferentie wel voor deze wensen, doch was de mening toegedaan, dat er niet over gepraat kon worden, zolang er niet meer gegevens ter beschikking stonden. De commissie Aruba-Curacao (Van Poelje) werd daarop geboren. Deze commissie kwam toen met de Eilandenregeling en dit voorstel is in grote lijnen door Nederland overgenomen. Met deze regeling zitten wij thans nog. Van de Grondwet, die slechts drie Rijksdelen kent, kon men niet afwijken. Dit laatste werd nog eens door minister Kernkamp tijdens de Kleine R.T.C. gestipuleerd, naar aanleiding van het bekende „afscheidingstelegram" van 15 Januari van dit jaar.

Advies: Probeer het via Eilandenregeling

Behalve juridische bezwaren tegen een volkomen afscheiding ziet mr. Van Helsdingen ook nog practische, als de kosten, die Aruba te dragen krijgt in een dergelijk geval. Immers het kleine eiland zal dan alle toporganen zelf moeten bekostigen en dit kon weleens een enorme last betekenen. De schrijver concludeert dan ook dat wellicht de beste oplossing hierin gelegen is, dat Aruba een grotere zelfstandigheid zoekt via de Eilandenregeling. Deze regeling werd indertijd zonder enige ervaring opgesteld en het spreekt vanzelf, dat hij tal van gebreken bevat. Doch dit kan veranderd worden en door het gebruik zal men stellig tot een uiteindelijke regeling kunnen komen, die goed bevalt. Mr. Van Helsdingen beveelt echter tot slot aan, dat men op Aruba wel met goed overwogen voorstellen komt, waarover een verstandelijke discussie mogelijk is.

Santa Claus van de Lions had het druk met het uitdelen van de geschenken aan de gasten op het jaarlijkse Lions Kerstdiner in Trocadero.
(Foto Bonke - Cliché Fuhring)

CONSULATEN GAAN WOENSDAG VLAGGEN

ORANJESTAD: — Naar wij vernemen heeft het Bestuur van het Corps Consulair besloten op de dag van de Afkondiging van het Statuut, Woensdag a.s., de vlaggen van de kantoren van de verschillende consulaten uit te hangen. Een geste, die stellig op zeer hoge prijs gesteld mag worden.

BEVORDERING VOOR OUD-OORLOGSCORRESPONDENT SHERROD

PHILADELPHIA. — Robert Lee Sherrod, die sedert 1952 vertegenwoordiger van de Saturday Evening Post in het Verre Oosten is, zal in het komend voorjaar „managing editor" worden van dit tijdschrift.

Hij was oorlogscorrespondent van „Time" en „Life" o.a. tijdens de Koreaanse oorlog.

SYMPATHIEK IDEE VAN OUD-LEERLINGEN SINT DOMINICUS-COLLEGE

ORANJESTAD: — Een aantal afgestudeerden van het Sint Dominicuscollege heeft een sympathiek idee opgevat. Zij zullen namelijk morgenavond in Trocadero aan enkele van hun vroegere leermeesters een diner aanbieden en zodoende in staat zijn vele oude herinneringen aan te halen en vriendschapsbanden te verstevigen. Er zullen in totaal 23 mensen aan dit diner deelnemen.

ANDREI WYSJINSKI JURIDISCH INSTITUUT

MOSKOU. — Het juridisch instituut van de Sowjet Akademie voor Wetenschappen zal de naam van Andrei Wysjinsky, de onlangs overleden leider van de Russische delegatie bij de Verenigde Naties, krijgen.

Lions gaven zeer geslaagd Kerstdiner in gezellig Trocadero

Woensdagavond kwamen de Aruba Lions in Trocadero bijeen voor hun traditionele Kerstdiner, tevens de laatste bijeenkomst van 1954. Onder de vele gasten bemerkten wij: Mejuffrouw Dr. J. de Vinke, lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal en lid van de Sociaal Economische commissie van de United Nations, waarnemend Gezaghebber F. d. P. Wever en echtgenote, Mevrouw Marie Arends, Moeder van het jaar, Mej. Vera Croes, Lions queen, heer en mevrouw Joseph Berlin, oud-president van de Lionsclub te Philadelphia, Dr. J. E. M. Arends, lid van de Raad van Advies, en Lions International Director, Mikel Kuiperi en echtgenote.

President Hese sprak woorden van welkom, speciaal tot Mej. Dr. Vinke, die van de vergadering der United Nations uit New York op doorreis op Aruba vertoefde, en tot de Heer Joseph Berlin, die met zijn echtgenote gisteren met de Santa Monica voor korte tijd in Oranjestad vertoefde. Het was een bizonderheid dat de Heer Berlin ten tijde van de actie van de Lions voor het Arubaanse meisje Irene Jacobs, welke naar Philadelphia ging, de Heer Berlin voorzitter van deze Lionsclub was.

President Hese zeide onder meer: Kerstmis is een familie-feest, een feest om de goede dingen van het verleden te gedenken, doch ook de vaste wil te hebben in de toekomst goede dingen te doen.

Uit de diverse mededelingen bleek dat de Lions een loterij organiseren, waarvan de opbrengst gebruikt wordt om Imeldahof te helpen.

Gedurende deze bijeenkomst werd door de Heren Tommy Pieters en Mikel Kuiperi gesproken over het Kerstfeest. Ook de Heer Berlin sprak nog enige woorden.

Een verrassing was de komst van Santa Claus, die onder geknal plotseling Trocadero binnen kwam en zojuist van de „maan" terugkeerde. Hij zorgde voor de vrolijke noot van deze avond.

President Hese sloot omstreeks kwart voor 12 deze welgeslaagde Kerstbijeenkomst, waaraan het uitstekende diner van Trocadero mede debet is. Hij wenste allen een Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar. Wederom werd een Lionsjaar afgesloten, een nieuw jaar is gekomen, moge Gods rijkste zegen op het werk van de Aruba Lions rusten.

WINKELZAKEN WOENSDAG GEHELE DAG OPEN

ORANJESTAD: — Naar wij vernemen zullen de winkelzaken en waarschijnlijk ook de handelskantoren op de dag van de Afkondiging van het Statuut open blijven. De overheidsdiensten geven dan vrijaf doch aangezien er van de zijde van het gouvernement geen enkele aanwijzing schijnt te bestaan, dat men de Woensdag als een Nationale Feestdag wil verklaren, en dat tal van zaken bovendien met veel werk, nu eenmaal verbonden aan de jaarwisseling, zitten heeft men besloten normaal door te werken. De postkantoren overigens zijn alleen de morgenuren (tot 12

ONVERLATEN „LEENDEN" AUTO VAN PASTOOR DE HAAS

SAN NICOLAS: — In de nacht van Tweede Kerstdag op Maandag is de personenauto van pastoor De Haas uit San Nicolas weggenomen. Later werd de auto licht beschadigd in de Pieter de Boerstraat teruggevonden. De politie is nu op zoek naar de onverlaten.

TIJD VOOR NOODMAATREGELEN VOORBIJ

WASHINGTON — Een speciaal door de Senaatscommissie voor het bankwezen ingestelde commissie van Amerikaanse burgers is van mening, dat de financiering van de internationale handel weer hoofdzakelijk aan particulier kapitaal dient te worden overgelaten en dat de Amerikaanse regering moet ophouden met het verstrekken van schenkingen en leningen. De commissie meent, dat de tijd gekomen is om de noodmaatregelen te vervangen door een duurzaam internationaal financieringsstelsel, waarbij de voornaamste rol vervuld wordt door het particulier kapitaal. Sedert de wereldoorlog heeft Amerika bijna 50 milliard dollar aan andere landen verschaft voor hun economische en financiele ontwikkeling, terwijl bovendien milliarden dollars voor de militaire hulpverlening werden besteed.

De Spitfire heeft afgedaan!

De straalmotor verdringt de schroef

DE NEDERLANDSE LUCHTMACHT beschikt over een twintigtal Spitfire vliegtuigen, die reeds sinds geruime tijd niet meer worden gebruikt. Deze toestellen, die op Soesterberg zijn gestationneerd, wil men nu trachten van de hand te doen en ze compleet met bijbehorende onderdelen aan het buitenland verkopen.

De tijd, dat de Nederlandse militaire vlieger met een Spitfire vloog, dat wil dus zeggen met een schroefvliegtuig, is voorbij. Men vliegt tegenwoordig met straalvliegtuigen en de gehele opleiding van de militaire vlieger is hierop ingesteld. Ook de zogenaamde „maandvliegers", die tot voor kort nog met de Spitfires vlogen, zijn overgeschakeld op straaltoestellen. Zo heeft de Spitfire, na jarenlange trouwe dienst, ook bij de nederlandse luchtmacht afgedaan en moet het veld ruimen voor een jongere telg uit het vliegtuiggeslacht. Ook hier is het: de jongen komen, de ouden gaan.

Ongeveer een jaar geleden dankten marine en luchtmacht reeds de Fireflies en Harpoons af, die langzamerhand werden vervangen door meer moderne toestellen, die beter aan de eisen van een moderne luchtmacht voldoen. Dezelfde weg gaat nu de Spitfire en met dit toestel zal weer een van de oude vertrouwde typen van het toneel verdwijnen.

Basis van onze luchtmacht

De naam Spitfire is wel zo vertrouwd en bekend, ook bij leken, dat het een ieder wel iets zegt over de vooruitgang die geboekt werd, nu dit toestel, dat in de laatste wereldoorlog tot de nieuwste behoorde en ongekende successen mocht boeken, waardoor het een zekere faam kreeg, heeft afgedaan.

Het merendeel van deze toestellen was in het laatste deel van de oorlog in gebruik bij het nederlandse 322ste jachtsquadron, dat ingedeeld was bij de R.A.F. Zij vormden de basis, waarop na de oorlog de nederlandse luchtstrijdkrachten werden opgebouwd. Reeds spoedig kwamen de Closter Meteors, straalvliegtuigen, die de Spitfires in de schaduw stelden en hiermede begon hun laatste gang, die zal eindigen in verkoop aan het buitenland, waar ze misschien nog voor een of ander doel bruikbaar zullen zijn.

Deze overpeinzing toont ons, dat een nieuw type vliegtuig, hoe goed het in het begin ook mag voldoen, binnen betrekkelijke korte tijd niet meer in trek is. Wil een luchtmacht op peil blijven, dan moet zij steeds voorzien worden van de nieuwste toestellen. Dit gaat echter in een dergelijk snel tempo, dat men in leidende kringen soms niet weet, welke toestellen aangeschaft dienen te worden. Een machine, die momenteel tot de beste behoort en in serie vervaardigd wordt, zodat de luchtmacht haar aan kan schaffen, kan over enkele weken al weer overtroefd worden door een ander, dat het kortelings aangeschafte in zeer korte tijd tot niet meer voldoende maakt.

Zelfs het vliegtuigtype waarvan men dacht, dat het wel altijd een schroeftoestel zou blijven, de helicopter, wordt momenteel in Amerika met straalmotor vervaardigd.

Ongetwijfeld heeft het vliegtuig met straalaandrijving het schroeftoestel voorbijgestreefd en in iedere luchtmacht geniet het straalvliegtuig prioriteit. Toch zal men voor enkele doeleinden het schroefvliegtuig niet kunnen missen en hierdoor zal het ook in de toekomst waarschijnlijk niet geheel van het luchttoneel verdwijnen.

ZWEEDSE ONDERZEEBOOT TE WATER GELATEN

MALMOE. — De eerste van een zestal moderne onderzeeboten van 800 ton elk, die door de Zweedse Marine zijn besteld, is te Malmö te water gelaten.

BALBIN OP VRIJE VOETEN

BUENOS AIRES. — De voormalige candidaat voor het presidentschap van Argentinie, de radicale leider Ricardo Balbin, is vrijgelaten na een hechtenis van 48 uur wegens een handgemeen met de directeur der gevangenis in de stad Eva Peron, die op bezoek bij zijn zoon was, protesteerde tegen de onzindelijke omstandigheden, die in de gevangenis zouden heersen. Hij werd ter plaatse gearresteerd en beschuldigd van laster tegen de president der republiek.

BOEKEN OVER ANDERE VOLKEREN

Een negeronderwijzeres in Zuid-Afrika, een reizigster in India en een Braziliaanse leegloper

door J. W. HOFSTRA

De meeste romans over het probleem: blank-gekleurd spelen in milieu's waarin de hoofdfiguren aan den lijve de moeilijkheden ondervinden die een gekleurde huid, een ander ras, nu eenmaal schijnt mee te brengen in de wereld. Voor de blanke — en tevens voor de kleurling, in de wijdste zin van dit woord, beperken de problemen zich tot zijn eigen houding tegenover de anders-gekleurde man of vrouw en in romans is het meestal een liefdesverhouding die de sociale aspecten van deze wereldgraduatie in kleur tot achtergrond hebben. In het aangrijpende boek dat tot titel heeft: **„De bocht in de weg"**, een autobiografisch verhaal van **Katie Hendriks**, wordt de lezer een blik gegund in de kleurlingenwereld van Zuid-Afrika, die, gezien dit boek er een is die afschrik, verbijstering en deernis opwekt bij vrijwel ieder die dit onopgesmukt verhaal onder ogen zal krijgen. Men kan alleen maar hopen dat het er velen zullen zijn die kennis gaan nemen van deze geschiedenis van een onderwijzeresje, een Mandisodza, zeer donker van huid die op een zeker moment in haar leven tot de conclusie komt dat zij zeer dankbaar is dat zij zo uitgesproken zwart is dat 't eventuele probleem van „crossing the line" voor haar geen zin heeft. Het verbijsterende mengelmoes van Hottentotten, Afrikanen en Europeanen; van Bosjesmannen, Maleiers, Indiërs en Oosterlingen van allerlei slag, van Bantoes en Oost-Afrikanen is voortdurend onderling in oorlog met zichzelf, omdat die andere een nuance van kleur met hen verschillen. De gekleurde intellectuelen en de beoefenaars van vrije beroepen die op een uiterst smal randje van de Zuid-Afrikaanse maatschappij leven, bekneld tussen de massa van het Afrikaanse en kleurlingenproletariaat en de blanke hebben het wellicht nog het zuurst, maar ook de kleurlingen-onderwijzers en kleurlingen-handwerkslieden in hun bepaalde kringen hebben het zwaar te verantwoorden. In dit eenvoudige, zonder kunstgrepen of mooidoenerij geschreven verhaal, dat wellicht daarom des te meer treft, verhaalt het meisje Katie haar levensloop. Hoe zij in Kaapstad terechtkomt en via de kloosterschool als onderwijzeres gaat werken, hoe zij uiteindelijk een knappe kellner huwt met wie zij terug gaat naar haar eigen volk, waartussen zij een poging zal gaan doen deze primitieve mensen iets van cultuur of belangstelling daarvoor bij te brengen, omdat alleen opvoeding en aanpassing tot de eigen die in „de wereld" worden gevraagd, hen kunnen wapenen tegen alle aanvallen waaraan zij eventueel bloot zullen staan.

Voor de Europeaan werpt dit boek een menigte vragen op. De verhouding tussen de gezinsleden is aan de ene kant dezelfde als die in het Westen: de moeder die haar zoon welke bestemd is een gangster te worden door aanleg en karakter, steeds blijft verwennen, is zeker aanvaardbaar, maar de gevoelens van het meisje ten opzichte van haar moeder zijn nagenoeg onverklaarbaar. De hang naar haar lichtzinnige vader is weer duidelijker dan haar verschillende verhoudingen tot de mannen met wie zij omgaat. Ook stemt het tot nadenken te ervaren dat dit kind dat ettelijke jaren, die van haar prilste jeugd tot haar volwassenheid door uitstekend met liefde en gezag toegeruste religieuzen werd opgevoed, hoegenaamd niets heeft meegenomen van enige religieuze cultuur. Godsdienst op deze wijze ervaren, heeft geen enkele kans te worden geassimileerd. De onnoemelijke wreedheid van het ene familielid ten opzichte van het andere wordt, met een vanzelfsprekendheid aanvaard die onbegrijpelijk blijft voor hem die de natuur en de aard van deze soort negers wil toetsen aan zijn ervaringen opgedaan met Europese of Slavische volken. In alle soberheid is dit een schrijnend en soms zelfs hartverscheurend boek dat door oprechtheid en matigheid des te dieper treft. Een voortreffelijke uitgave die in het oorspronkelijke Engels waarschijnlijk nog meer indruk zal maken dan in de slordige vertaling die M. Mok maakte van dit zeer opmerkelijke werk. Van Afrika overstappen naar India is een toer die veel eist van het aanpassingsvermogen van de leergierige lezer over „vreemde" volkeren.

Vooral als men als gids de zeer bekende Tibet-reiziger **Alexandra David-Neel** uitkiest. Deze immers heeft in haar verhaal **„India, Oude Goden, Nieuwe Normen"**, een uiterst critische beschouwing gegeven van het India, de Tuin der Goden, dat nu onafhankelijk haar plaats onder de volken inneemt. Met een geschoold oog voor typische details, die wellicht alleen een vrouw zo scherp kan opmerken, belicht Alexandra David-Neel vele verscheidene aspecten van het leven in India. Haar critiek op Gandhi is niet mals. Vooral zijn religieuze tendenzen hebben het bij haar gedaan en het is minstens merkwaardig de tegenstrijdige opvattingen van Gandhi en die van de tegenwoordige „heerser" Nehru naast elkaar te zien genoteerd. Het vasten van de mahatma en zijn nederigheid houden het nauwelijks uit onder het critisch oog van de reizigster die ook bijna minachtend spreekt over de vele goeroe's, die de Hindoes onderrichten in het geestelijke leven. Men voelt op iedere bladzijde van dit ietwat chaotische, maar daarom niet minder aantrekkelijke boek, de voorkeur van de schrijfster voor Tibet. Maar de oppervlakkigheid waaronder ook haar beste werken lijden maakt ook van dit boek een zeker niet betrouwbare gids al moet erkend dat de onderwerpen die Alexandra David-Neel aansnijdt — om ze aanstonds weer los te laten — zo fascinerend zijn dat een kennismaking met dit werk zeker kan worden aangeraden.

Veel dichter bij huis lijkt ons **„Laat commentaar van Bras Cubas"** door de **Braziliaan Machado de Assis**. Het is haast onbegrijpelijk dat dit boek haast 75 jaar geleden werd geschreven door een auteur die zoveel weg heeft van onze Eduard du Perron in stijl en levenshouding, dat men niet verbaasd zou zijn over het succes dat dit boek in deze tijd overal in Europa oogst. Het doet denken aan Sterne, aan Vigoleis Thelen, aan alle met rijke fantasie en een scherpe pen uitgeruste dagboekschrijvers die nooit zullen ophouden ons te boeien. Het leven van een rijke jongeman in het Brazilië in de tweede helft van de vorige eeuw is niet zozeer rijk aan gebeurlijkheden als wel aan humor, snelle kijk op menselijke eigenaardigheden en diep-menselijke deernis voor de verstandelijk minder-bedeelden. Het is het boek van een echte Draufganger, een geestelijke avonturier die de vrouwen, het geld en de wijn bemint, maar die nooit en onder geen enkele omstandigheid het oog verliest voor het spitse woord, de elegante frase, een soepele stijl en de verrassende zinswending. Dat de vertaler telkenmale in gebreke is gebleven en onder andere flaters het „symbolum" van Nicea als „het symbool" vertaalt in plaats van „de geloofsbelijdenis", neme men op de koop toe. Een vertaling — men zou er toe kunnen komen te zeggen: welke dan ook! — van Machado de Assis kan men na de kennismaking met Bras Cubas niet anders dan van harte toejuichen.

„De Bocht in de Weg" door Katie Hendriks (Uitg. C. de Boer, A'dam, 1954, f. 6.90).
„India, Oude Goden, nieuwe normen" door Alexandra David-Neel. H. Meulenhoff (Amsterdam, 1954, f. 8.95).
„Laat Commentaar van Bras Cubas" door Machado de Assis - (G. J. A. Ruys, Bussum, 1954, f. 7.90).

GEEN ALGEMENE DEPRESSIE

WASHINGTON. — **De Vereniging voor Nationale Planning, een organisatie uit het bedrijfsleven, de vakbeweging en vrije beroepen in de Verenigde Staten, gelooft, dat er geen algemene economische depressie te verwachten is. De vereniging is echter van oordeel, dat de ontwikkeling van de Amerikaanse economie geen gelijke tred houdt met de toeneming van het aantal arbeidskrachten en de productie per arbeider. In verband met de toeneming der bevolking en de automatisering van de industrie dient, naar de mening der vereniging, de totale productie van de Verenigde Staten in de komende tien jaar met 40 a 50% te stijgen.**

VOORDRACHT VAN PROF. VAN DAM

De strijd om een plaats voor het Nederlandse bedrijfsleven op de Spaans-Amerikaanse markt

ROTTERDAM: — Tijdens een dezer dagen gehouden lunch in Hotel Atlanta door het departement Rotterdam van de maatschappij voor Nijverheid en Handel heeft de directeur van het Spaans Instituut te Utrecht, prof. dr. C. F. A. van Dam medegedeeld, dat het college van curatoren der Rijksuniversiteit te Utrecht besloten heeft om, teneinde zijnerzijds bij te dragen tot de verwezenlijking van de gedachte van een ontvangst- en contactcentrum voor Spaans Amerika in Nederland, een representatief gebouw aan te kopen, waarin zowel dat centrum als het Spaans Instituut zal kunnen worden ondergebracht.

Prof. van Dam hield voor het departement van de maatschappij een voordracht over de strijd om een plaats voor het Nederlandse bedrijfsleven op de Spaans-Amerikaanse markt. Hij begon met te vertellen dat hij voor de grote ondernemingen niet veel nieuws had te vertellen. Hij richtte zich dan ook uitsluitend tot de middelgrote, kleinere en kleine bedrijven.

Eerste vereiste voor succes

Een eerste vereiste om zich met succes op de midden- en Zuid-Amerikaanse markten te vertonen is kennis van de taal, het Spaans. Aan de hand van een recent rapport van een actieve, jonge diplomaat, werkzaam in een van de Zuid-Amerikaanse republieken, ging prof. Van Dam na hoeveel aan die kennis nog vaak tekort komt. Aan de gelegenheid om Spaans te leren ontbreekt het naar zijn meningen Nederland niet. Maar te weinig bekreunt men zich zijns inziens om de vraag: met wat voor mensen komen wij jonge Nederlanders, wanneer wij straks in de Spaans sprekende wereld te werk gesteld worden, in aanraking en hoe moeten wij optreden om iets te bereiken voor het bedrijf dat ons uitstuurt? Ook bekommert men zich veel te weinig om de vraag wat de vreemdeling van de Nederlander denkt.

Het leren van een vreemde taal behoort eigenlijk te zijn het kruipen in een vreemde huid. Prof. Van Dam besprak de wijze waarop men aan het Spaans Instituut van de Utrechtse Universiteit tracht een intiem contact te bevorderen met de Spaans sprekende wereld.

"Manera de ser"

Vrij lang stond hij stil bij wat hij noemde de typische „manera de ser" van Spanjaard en Hispano-Amerikanos: hun manier van zijn, hun aard, hun karakter. In dat licht gezien krijgen de reizen van de prins der Nederlanden een betekenis die voor een belangrijk deel aan ons publiek is ontgaan, de reizen van de prins vragen om een "follow-up" waarvoor het woord natuurlijk is aan het bedrijfsleven, aldus spreker.

Maar ook op cultureel terrein dient er naar zijn mening nog veel grotere activiteit te worden ontplooid. Het Spaans Instituut nam het initiatief tot het houden van een tentoonstelling in het Centraal Museum der gemeente Utrecht van oud-Peruviaanse kunst „De schatten van Peru". Maar dit is volgens spreker slechts een eerste stap. De jonge volken van Spaans Amerika met een sterk ontwikkeld gevoel van eigenwaarde, willen erkend worden en weinig streelt hun nationaal zelfgevoel meer dan belangstelling van de zijde van de oude wereld voor hun autochthone culturele waarden.

Aankoop representatief perceel

Het Spaans Instituut kwam tot stand door een gelukkige samenwerking van het bedrijfsleven met de geleerde wereld. Maar wil men het belang waarom het hier gaat nog krachtiger bevorderen, dan dient het jonge instituut nog veel forser de vleugels uit te slaan, waarvoor natuurlijk meer geld nodig is.

Het college van curatoren van de Rijksuniversiteit te Utrecht, dat zich in dezen geheel stelt achter het bestuur van de stichting "Het Spaans Instituut", heeft spreker gemachtigd in Rotterdam bekend te maken dat het bereid is over te gaan tot de aankoop van een representatief perceel in Utrecht, waarin en het Spaans Instituut en het ontvangst centrum voor Spaans Amerika zullen worden gevestigd. Het verheugde spreker in hoge mate dat hij dit bericht juist te Rotterdam aan de openbaarheid mag prijsgeven, omdat het Rotterdammers zijn, die deze gelukkige gedachte aan de hand hebben gedaan. Prof. van Dam sprak zijn dank uit aan het adres van de voorzitter van de K.V.K. voor Rotterdam, de heer van der Mandele, met wie hij voor de zoveelste maal het voorrecht had op constructieve wijze samen te werken.

Dank zij dit initiatief, waarvoor hij Rotterdam de eer geeft die het toekomt — a tout seigneur, tout honneur — kan hij allerwegen op zijn aanstaande reis door Spaans Amerika weten dat er in het oude Europa een ontvangstcentrum, een contactcentrum of een gesprekcentrum, zoals men het noemen wil, is opgericht, waar iedere vertegenwoordiger van het bedrijfsleven en van de wereld van wetenschap en kunst hartelijk welkom is en de weg gewezen wordt daarheen waar hij wil zijn.

Prof. Van Dam was er van overtuigd dat Nederland hiermede een goede beurt maakt, vooral als men bedenkt dat iets van dien aard in geheel Europa, buiten Spanje, waar veel voor Spaans Amerika wordt gedaan, niet bestaat. Zelfs Hamburg heeft zulk een centrum niet.

EEN HUIS VAN PLASTIC!

GOEDKOOP, MODERN EN GERIEFELIJK

HET VRAAGSTUK van de woningbouw is in Nederland nog zeer actueel. Ons tekort aan woonruimte is zo omvangrijk, dat we nog steeds met een blik van voldoening kijken naar elk nieuw huis, waar de steigers worden weggenomen en gordijnen voor de vensters worden gehangen.

Dikwijls bekijken we die huizen met een kritisch blik. Ze zijn zo anders dan de bouwproducten van voor de oorlog. De indeling is gewijzigd, de aangewende materialen werden van nieuwe grondstoffen vervaardigd. Het gebruikte materiaal is meestal lichter van gewicht dan dat van voor de oorlog. Wij trekken als oerdegelijke Nederlanders dan al spoedig een bedenkelijk gezicht. Het bouwwerk uit vroeger tijden maakte toch maar een veel solider indruk.

Inderdaad, maar vele bewoners van zeer moderne huizen zullen ons naast geconstateerde nadelen van een hypermodern perceel ook kunnen wijzen op de paretische voordelen van een geest die meegaat met de tijd. En wat dat oerdgelijke en solide betreft, waren de zeventiende-eeuwse huizen niet met veel grotere stenen gebouwd dan die uit de achttiende en negentiende eeuw? En wie verlangt er terug naar die oude, kille woonruimten, waar het voeht soms nog van de al te dikke muren druipt?

Verschuivende wanden

We durven daarom gerust op het bouwtoneel te komen met de nieuwste vinding op het gebied van de woningbouw: een huis van plastic. Nee, we gaan niet zover dat we de buitenmuren van kunststoffen willen vervaardigen, al is dit ook mogelijk geworden. Laten we die buitenmuren van steen laten en de metselaar ook zijn boterham gunnen. Maar dikke binnenmuren zijn niet meer noodzakelijk. In Washington heeft men een speciale conferentie gewijd aan de toepassing van plastics bij de woningbouw. En het werd een succes.

Het u nooit geworsteld met het probleem dat uw huiskamer nu eens te groot bleek en dan weer te klein? Daarom kan men nu plastic-binnenmuren vervaardigen, die weinig of geen geluid doorlaten en die u kunt.... verschuiven. En waarom zouden het plafond en de vloeren van hout en steen moeten zijn? Men kan een mengsel van steengruis en plastic maken en uw vloer is gereed. Uitvoerbaar in alle kleuren, waarbij linoleum of vast tapijt overbodig wordt.

De gedachte dat het zou klinken, alsof men op planken loopt, is onjuist. Men maakt de plastics verend als loopt men op kurk. En de demping van het geluid is perfect.

Een doorschijnend plafond

Biezonder aantrekkelijk kan ook zijn een plafond van plastic. Men kan zo een doorschijnend plafond construeren, even solide als de daken van thans, waardoor men in huis een aangenaam licht krijgt dat van boven komt in plaats van op zij. Menigeen zal daardoor op latere leeftijd een bril kunnen gaan dragen dan thans het geval is.

Over vensterruimten van plastic behoeven we geen uitgebreid betoog meer te houden. Ze bestaan reeds lang en ze zijn even mooi doorzichtig als glas. Alleen de prijs is nog dikwijls een bezwaar voor practische toepassing. Maar dat nadeel geldt niet eens voor veel fabrieken en werkplaatsen, waar door gedreun van machines en snelle luchtverplaatsing dikwijls de ruiten breken. In een vliegtuigfabriek hoog. Daarom kent men in die be- is het breukpercentage van ruiten erg drijven reeds nu de plastic ramen.

Keren we terug tot ons woonhuis, dan kunnen we de toepassing van plastics nog enorm vergroten. De aanleg van plastic buizen voor waterleiding en electriciteit is zelfs voor Nederland al geen nieuwtje meer. Maar wat zoudt u denken van een badkamer die geheel in plastic wordt uitgevoerd? Een wastafel en een bad van plastic staan zeer chic. Door de geringe toepassing van dit materiaal is 't in Nederland nog duur. Maar de tijd zal er voor zorgen, dat wij ons in de toekomst baden en verfrissen in een kleurig ingebouwd bad van plastic, dat goedkoper is dan het koude, witte steen, waarop we nu, soms rillend, onze blote voeten zetten.

Verf, behang en meubelen

Het plastic is intussen al binnen de vier muren van onze kamers doorgedrongen. De plastic verf heeft al menigeen van bewondering vervuld. Ze is prachtig glanzend en kan door leken worden opgebracht zonder oneffenheden.

En dan de mogelijkheden van het behang. Een goed plastic behang gaat veel langer mee dan een papieren. En het kan altijd smetteloos zijn, want het is zeer goed afwasbaar. Misschien zal het duurder zijn dan papier, maar bij goede calculatie van de levensduur zou het wat de prijs betreft ook het papier nog wel eens kunnen slaan.

Menig fabrikant heeft al de aandacht gevestigd op plastic meubelen. Ze waren aanvankelijk wat licht in gewicht en meestal er op berekend om ze mee te nemen (emigratie e.d.). Maar ook op dit gebied begint men de kinderziekten de baas te worden. Er is thans ook zwaar plastic materiaal, dat weer bekleed kan worden met plastic stoffen, die even warm kunnen aandoen als de zo geliefde meubelbekleding in ons gotisch oudhollands ameublement.

Een plastic „pers".

De stoffeerder zal u over enkele jaren een bijpassend karpet van plastic kunnen leveren, maar dat is nu vrij kostbaar, zodat men voorlopig evengoed een echt perzisch tapijt kan kopen.

Voordat we de kamer verlaten, werpen we nog even een blik op de plastic gordijnen, die er kunnen hangen. Die vitrage van vroeger was toch prachtig, maar het plastic gordijntje, dat de moderne industrie kan vervaardigen, behoeft nergens voor op zij te gaan. Men fluistert, dat ze zeer sterk zijn. In ieder geval kunnen er geen motten in komen!

Niemand, die meegaat naar een keuken in plastics uitgevoerd, zal er een complex krijgen van surrogaat of overdreven stroomlijn. We zullen geen woord wijden aan de gootsteenbakjes, schaaltjes, lepels, eierkloppers en andere gebruiksvoorwerpen van kunststoffen, want die vindt men reeds in de meest „degelijke„ gezinnen. Maar opmerkelijk practisch zijn die keukenkastjes van plastics. Er zitten evenveel laden en vakjes in als in houten kastjes en ze zijn geheel afwasbaar zonder dat ze beschadigen, want het materiaal is immers niet geschilderd, maar in alle kleuren kant en klaar verkrijgbaar. Ze zullen ook Nederland veroveren.

Een plastic toekomst

De mens van de naaste toekomst kan een theekopje in zijn hand nemen of de nieuwste roman. Aan beide voorwerpen zal hij plastic vinden. Zijn lampekap of bloempot, zijn vazen of stofblik, het kan alles een product zijn van de kunststoffenindustrie.

Reeds is men druk bezig ook plastics aan te wenden voor toepassing aan het menselijk lichaam. Wij denken aan kunstarmen en — benen en zelfs slecht functionerende hartkleppen kunnen door die van plastic worden vervangen. De kleding-industrie worstelt al jaren met de vraag of men nu nog enig textiel aan sommige jassen en broeken zal moeten verwerken, of dat men wellicht in de toekomst de wol wel aan de schapen en de katoen wel aan de bomen kan laten zitten.

In elk geval zal iedere vrouw in de gedemocratiseerde plastic-wereld in een bontmantel kunnen rondwandelen, want ook bontjassen kunnen reeds uit plastic bestaan.. En ze kosten maar het vijfde deel van de natuurbontjassen. Mannen met veeleisende vrouwen op kledinggebied zullen dit met vreugde vernemen, zodat ieder prettig kan leven en wonen in een wereld van plastics.

OVER HET ETEN VAN LETTERS

Door JAC. VAN DER STER

Alhoewel Sint Nicolaas reeds weer voorbij is, vonden wij bijstaand artikel toch zo aardig, dat wij besloten hebben het af-te drukken, Sinterklaastijd of niet. Wellicht dat velen onzer lezers hun voordeel ermee kunnen doen het volgend jaar.

Mijn vader is echt nooit een man geweest, die veel lelijke woorden gebruikte. Hij mocht dan zo af en toe, als we de een of andere ongerechtigheid bedreven hadden, eens een krachtig „Potverdikkie" door het huis laten schallen, maar daar bleef het dan ook meestal bij. Maar er was een woord, dat hij een paar maal gebruikte, en dat me is bijgebleven, omdat het ook helemaal niet netjes was. Hij zei dan namelijk tegen me: „Je wordt een echte lettervreter!"

Zulke woorden gaan er bij kleine jongetjes in als koek, dat weet U zelf ook wel. Maar ik geloof niet, dat ik het ooit helemaal begrepen heb, want ik heb het altijd in verband gebracht met chocoladeletters. En in dat licht bezien vond ik het een tikje overdreven, want met Sinterklaas was er altijd wel zo'n ding in de snoepdoos, maar de hoeveelheid was niet van dien aard, dat ze grove woorden rechtvaardigde, vond ik. Daarbij kwam, dat ik mezelf een onfortuinlijk ventje achtte, omdat ik een voornaam had, die met een J begon. Ik benijdde mijn vriendje Maarten, en zelfs mijn zuster Catrien. En al vroeg kwam ik tot de ontdekking, dat de goede dingen des levens onrechtvaardig verdeeld zijn.

Het is natuurlijk niemand ontgaan, dat die chocoladeletters weer verschenen zijn. Ze liggen in dikke stapels in alle lekkerswinkels en menigeen werpt er verlangende blikken op. En in de harten van de I- en J-heters ontwaakt weer de opstandigheid, en de M- en W-heters krijgen iets dromerigs over zich van zelfvoldaanheid.

Gisteren ontmoette ik een jonge vriend. Hij is verliefd. Nou, waarom niet: het is prettig om verliefd te zijn. Hij liep alvast zo'n beetje te piekeren over wat hij zijn aangebedene zou geven met Sinterklaas. Omdat ze Ina heette, vond hij een letter wat kaal, maar al pratende kwam hij op een lumineus idee: „Ik geef haar het woord „Lieveling", zei hij opgewekt.

Zijn verliefdheid maakte hem nog niet roekeloos en dus informeerde hij eerst eens wat hem dat zou kosten, en dat viel om den drommel niet mee, als je tenminste geen al te pieterige letters nam.

„Geef haar dan „Schat", heb ik hem aangeraden, maar dat vond hij niks.

„Zo noemen we elkaar nooit", zei hij mistroostig.

„Nou", zei ik opmonterend, „dan neem je het woord dat jullie wel gebruiken".

Maar hij schudde droevig het hoofd. Want het bleek „Oenemoenepoeteke" te zijn.

En toen heeft hij een prachtig denkbeeld gekregen.

„Ik geef haar een boek", zei hij stralend, „daar staat misschien wel tien keer „Lieveling" in, en verder alle letters die er maar zijn, tot de X toe.

Van dat laatste, van die X, ben ik nog niet zo zeker, tenzij ze toevallig Beatrix heet. Maar voor de rest vind ik het eigenlijk een prachtige oplossing en voel ik er veel voor om het iedereen maar aan te raden. Want een boek is toch welbeschouwd de samenvatting van alle genoegens, die andere cadeaux maar te bieden hebben. En verder kan je altijd nog zien. En eindelijk heb ik nu ook begrepen wat mijn vader bedoelde.

VERHOGING GEZINSTOESLAG IN FRANKRIJK

PARIJS. — Met ingang van 1 Januari zal de gezinstoeslag in Frankrijk worden verhoogd met 8 of 9%, aldus heeft de minister van arbeid, Louis Paul Aujoulat, vandaag bekendgemaakt. Op een gisteren gehouden vergadering van de ministerraad onder voorzitterschap van premier Mendès-France werd het totaalbedrag van de verhoging vastgesteld op 18.000 millioen franc (ongeveer NAf. 90 millioen). De verhoging zal in de eerste plaats kinderen, ouder dan tien jaar, ten goede komen. In Januari ll. werd de toeslag verhoogd met 10%.

GEVOLGEN CONCURRENTIE TUSSEN AMERIKAANSE EN INDIASE LUCHTVAART-MAATSCHAPPIJEN

NIEUW DELHI. — Amerikaanse vliegtuigen zullen na 15 Januari aanstaande geen passagiers meer in India innemen, als India en de Verenigde Staten er niet in slagen een nieuwe luchtvaartovereenkomst te sluiten. India beklaagt er zich over, dat twee Amerikaanse maatschappijen, de Pan American en de Trans World Airlines, ernstige concurrentie aandoen aan de Air India International, een maatschappij, die eigendom van de Indische regering is. Naar verluidt, hebben de Verenigde Staten verzocht de bestaande overeenkomst, die in 1946 werd getekend, te handhaven, hangende een bevredigende afsluiting der onderhandelingen.

$ 5 MILLIOEN VOOR JORDAANS 5-JAREN PLAN

AMMAN. — Het Jordaanse kabinet heeft gisteravond de voorwaarden aanvaard waarop Jordanie $ 5 millioen van de Verenigde Staten zal krijgen. Dit geld is bestemd voor de uitvoering van een Jordaans vijfjarenplan voor de economische ontwikkeling van het land.

BIJEENKOMST IN WASHINGTON?

WASHINGTON. — In Washington gingen gisteravond geruchten, dat er tussen Engeland en de Verenigde Staten een bijeenkomst op hoog niveau zal plaats vinden begin volgend jaar naar aanleiding van het debat in de Franse Nationale Vergadering over de Westduitse bewapening. In officiele kringen kon het bericht echter niet worden bevestigd.

ARUBAANSE COURANT
Uitgaafster: Arubaanse Drukkerij en uitgevers & publiciteits Mij. N.V.
Awa'atilstraat 2, tel: 1118, Oranjestad.
Directeur-Hoofdredacteur: G.J. Staartjes
Abonnementsprijs Fl. 2.50 per maand bij vooruitbetaling.
Gedrukt bij Drukkerij „De Stad" N.V.

AGENDA

Dinsdag, 28 December:
De Veer Theater: 20.30 „The family secret"
Rialto: 20.00 „Destination danger"
Cinelandia: 20.00 „Sabaka"
Principal: 20.00 „Torch song"
Aurora: 19.30 „The scarlet spear"

APOTHEKEN
Nacht en Zondagdienst van 28 December t/m 31 December 1954:
Oranjestad: Botica Oduber.
San Nicolaas: Botica Central.

VROEDVROUW,- ZIEKEN- EN KRAAMVERPLEEGSTER
Zuster M. v.d. Mark, tel. 1557, Rond. Oranjestad.

RADIO KELKBOOM

11.30	Opening
11.33	Muziek (reclame)
12.00	Lunchmuziek
12.25	Nieuwsberichten
12.40	Muziek (reclame)
1.00	Popular favorites
1.30	Sluiting
5.30	Opening
5.33	Kinderuurtje
6.03	Muziek (reclame)
6.15	Voor de jarigen
6.30	Dinermuziek
7.00	Nieuwsberichten in 't Pap.
7.15	Muziek (Reclame)
7.45	Nieuwsberichten
8.00	Muziek (reclame)
8.15	Colgate Peat Co. presents: „El pecado de ayer".
8.30	Muziek (reclame)
8.55	„Nederlands Commentaar" van Hans Hermans
9.00	Programma verzorgd door Cultureel Centrum Aruba
10.00	Sluiting

LUCHTPOST-SLUITING

Antigua: Woensdag 16.00 en Vrijdag 14.00 uur.
Bonaire: Maandag en Woensdag 16.00 uur Woensdag 9.00 uur en Zaterdag 11.30 en 16.30 uur.
Br. Guiana: Dinsdag 16.00 en Vrijdag 4.00 uur
Canada: Maandag en Woensdag 9.00 uur Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Colombia: Maandag, Donderdag, Zaterdag 16.00 uur
Costa Rica: Maandag en Zaterdag 16.00 uur.
Cuba: Maandag, Woensdag, Donderdag en Vrijdag 16.00 uur
Curacao: Maandag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Vrijdag 16.00 uur Dinsdag en Zaterdag 11.30 uur, Woensdag en Vrijdag 9.00 uur, Donderdag 13.30 uur.
Europa: Vrijdag 9.00 uur, Maandag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Panama: Maandag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Pto. Rico: Maandag 14.30, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur.
Sto. Domingo: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
St. Maarten: Woensdag 16.00 uur
Suriname: Dinsdag en Zaterdag 16.00 uur
Trinidad: Dinsdag 16.00 en Zaterdag 11.30 uur
Venezuela: Dinsdag en Donderdag 13.30, Maandag 14.30 en Woensdag en Vrijdag 14.45 uur Zaterdag 15.00 uur
Ver. Staten van Noord Amerika: Maandag Woensdag, Vrijdag 9.00 uur, Maandag Woensdag, Vrijdag en Zaterdag 16.00 uur Woensdag en Vrijdag 14.00 uur.

Openingsuren Openbare Leeszaal en Boekerij:
Oranjestad: Leeszaal dagelijks van 9 tot 12 en van 2.30 tot 5.30: bovendien Dinsdag- en Vrijdagavond van 7 tot 9 uur. Uitleen dagelijks van 2.30 tot 5.30 uur en Dinsdag- en Vrijdagavond van 7 tot 9 uur. Zaterdagsmorgens ook. Zaterdagsmiddags tot 5 uur
San Nicolas. Uitleen elke Dinsdag en Vrijdag van 2.30 tot 5.30 uur 's-avonds.

Banqueronan americano ta opina cu Merca mester baha man cu fiamentu di placa

WASHINGTON.: — Un comision di Senado, especialmente forma pa institucion bancario ta di opinion, qu hncamentu di placa den comercio internacional mester ser haci atrube principalmente cu capital perticular y qu gobiernu mericano mester stop di duna fiansa y regalo.

E comison ta di opinion qu a yega tempu pa cambia e medida di emergencia pa un institucion di finanzas duradero, den cual capital particular lo mester hunga e papel mas importante.

For di guera mundial pasa Merca a duna casi 50 milliard di dolar na otro paisnan pa nan desaroyo economico y financiero, mientras qu nan a usa ademas un cantidad di dolar na yudansa militar na extranheria.

SHELL TA BUSCANDO PETROLEO NA NOORD BORNEO

LONDEN.: — Compania di Shell a cuminsa cu trahounan di exploracion na Noord Borneo ingles. E teritorio, den cual nan ta buscando petroleo di tera, ta queda na frontera di e protectoraat ingles Broenei. Aya tin un teritorio di Sheil cu un produccion anual di cincu milion tonelada, cual ta e teritorio di produccion mas grandi di Imperio Britanico, qu ta para riba su mes. E consecion di Shell na Noord Borneona 2.500 kilometer cuadra.

PAPA TA HOPI BON AWOR

CIUDAD DI VATICANO — Servicio di prensa di Vaticano a publica qu tin „un mehoria visibel" den situacion di Papa. For di diawebs e no ta sufri mas di ataquenan di hik y e por a drumi miho. A parce, qu e paseonan den jardin di Vaticano a hacie bira muchu miho. Nan lo haci e paseonan aqui mas largu.

CANDELA DEN SALA DI REUNION DI TWEEDE KAMER

DEN HAAG. — Un candela chiquitu, pero peligroso den sala di reunion di Tweede kamer a causa hopi exitacion na Den Haag ayera tardi. Cuartu pasa di cincu, ora di Ulanda e congierge, quen a nota qu tabatin huma, a mira, con vlamnan tabata sali di plafond di e sala di reunion.

E candela a bini di un kortsluiting. Pagamentu di candela cu medionan propio a fracasa. Den mei ora brandweer, qu nan a alarma, a domina e candela. E candela aqui por a ocasiona un peliger grandi pa e edificio historico, si el a cuminsa durante anochi. Actualmente e danonan ta solamente di awa.

RICARDO BALBIN LIBER ATROBE

BUENOS AIRES — E ex-candidato pa presidencia di Argentina, e lider radical Ricardo Balbin, a hana su libertad atrobe despues di un detencion di 48 ora pa motibu di un bringamentu cu e director di prison den ciudad Evan Peron.

Balbin, quen a bai haci un bishita cerca su yu, a protesta contra e situacionnan malu, qu tabata existi den prison. Nan a detene na e mes luga y nan a acus'e di insulto contra president di republica.

LA K.L.M. HA INVERTIDO 288 MILLONES DE FLORINES EN AVIONES

En sus 35 años de eistencia, o sea entre 1919 y 1954 ,la KLM ha comprado un total de 316 aviones, que conjuntamente representan 288 millones de florines. Antes de la ultima guerra mundial la K.L.M. compró 143 aparatos por un total de 16 millones de fls. En la guerra pudo adquirir cinco aviones por 1 millón de fls. y en los nueve años transcurridos desde el fin de aquélla ha comprado 168 aparatos por un valor total de 271 millones. El promedio invertido en aviones antes de la guerra ascendia anualmente a 80.000 fls. mientras que en la actualidad se eleva a 30 millones de florines. En 1953 fueron entregados aparatos por un valor de 90 millones de fls. y en 1954 por 40 millones.

Las fabricas de aviones de California Lockheed tienen una orden de la K.L.M. de cuatro Super Constellations.

En el curso de los años la K.L.M. ha comprado a la industria aeronautica americana mas de $ 85 en aviones y accesorios.

PAGINA TRES

Cu admision di Alemania Occidental den seno di NAVO, tension den situacion Europeo a floha un tanto

PARIS.: — Segun e promé calculonan inoficial ayera tardi Asamblea Nacional Frances a duna su voto di confiansa na premier Mendes France y cu esaqui tambe su voto na admision di Alemania na N.A.V.O. Despues di e ultimo animacion di Mendes-France na e Asamblea, pa aproba ratificacion di e acuerdonan di Paris, observadornan den e galerianan tabata di opinion, qu e premier lo a hana mayoria den votacion riba e dos promé cuestionnan di confiansa: den promé luga riba admision di Alemania na N.A.V.O. y den segundo luga pa denegacion di cualque cambio, qu despues bin stroba e acuerdonan di drenta den vigor despues di nan ratificacion.

Pero e mesun observadornan aqui a nenga di duna nan opinion riba e pregunta, con Asamblea Nacional lo expres'é pa segundo biaha riba e acuerdo decisivo, qu ta relacion cu armamentu di Alemania den Union Europeo Occidental,' qu nan a rechasa bispu di Pascu anochi cu 280 voto contra 259.

Noticianan oficial despues ta bisa, qu Mendes France a gana e voto di confiansa riba admision di Alemania na N.A.V.O. Sin embargo nan no a publica e resultadonan oficial umbes.

Segun e wardanan di sala di reunion e mayoria di gobiernu tabata mas o menos 30 voto.

Den su discurso final dilanti di Asamblea Nacional Frances riba aprobacion di e acuerdo nan di Paris, premier Mendes France a bisa:

„Ta trata aqui di e Pacto Atlantico. E asuntu ta cla: Nos por mantene nos puesto den e organisacion di defensa atlantico ,of separa nos mes di e aliadonan y laga na nan, pa organisa e Tratado di Defensa Atlantico."

Mendes France a bisa, qu si e votacion sali desfavorabel, su gobiernu lo baha. Judicialmente e Asamblea lo por vota pro admision di Alemania na N.A.V.O. y nenga di duna su voto na admision di un Alemania arma na e Union Europeo Occidental. Pero gobiernu semper a hana, qu tur e partinan di e acuerdonan di Paris ta inseparabel di otro. E premier a defende e acuerdonan di Paris riba base di e argumento, qu nan ta duna menos supra-nacionalidad qu e Tratado di Ehercito Europeo anterior, y ta mantene toch suficiente autoridad pa realisacion di union di Europa den cuadro di e organisacion.

„Nos mester nenga e oferta ingles?"

Ademas, asina e premier ta bisa, e splicacion ingles tocante e union europeo occidental tabata „di enorme importancia." Nos mester rechasa e oferta ingles aqui, qu nan no lo ripiti den hopi ana mas?" asina Mendes France a puntra. Segun su opinion, esaqui lo ta un equivocacion imperdonabel y irremediabel.

E premier ta bisa, qu segun su honor y consenshi el a midi e ventahanan y desventahanan di e acuerdonan contra otro. „Den tur confiansa mi ta pidi e Asamblea, pa ratifica e acuerdonan aqui".

No ta existi ningun motibu cireto y sigur pa pensa, qu un esfuerso nobo, pa negocia cu e Rusonan promé qu ratificacion di e acuerdonan lo duna ningun resultado. Sino lo mi a haci e esfuersonan aqui. „Nos aliadonan ta convenci, qu e chens pa esaqui lo ta mas grandi despues di ratificacion.

Y mi ta di acuerdo cu nan. Boso mester realisa, qu, si Boso que un conferencia di cuater nacion, Bo mester convence e cuater nacionnan aqui, pa tuma parti n'é.

Rusonan tabatin hopi chens

Mendes France a hana hopi aplause, ora qu el a bisa: Pa lo que ta toca e Rusonan, cuantu chens nan no a hana den tur e lunanan, pa haci e promé paso pa negocia. Nan a presencia e denegacion di e Tratado di Defensa Europeo aqui. Nan tabatin chens di papia e ora ei. Pero tempu a pasa y nos no a tende ningun palabra decisivo di nan. En vez di acepta nos invitacion pa firma e tratado di paz cu Austria, gobiernu ruso a reacciona cu amenasa. Si nos no ratifica e acuerdonan aqui, nan lo bisa, qu nos a rechasa nan di miedu, no pasobra nos tabata spera riba un miho comprension.

Denegacion di e acuerdonan lo haci un conferencia di cuater nacion mas dificil qu nunca.

En caso di un denegacion, quizas lo por tin un conferencia di dos of tres nacion, pero Francia lo no ta presente na nan, pa motibu qu nos lo a sali di e aliansa europeo.

E intencion di Union Sovietico ta pa quibra e union europeo occidental. Nan que obliga nos di sali for di dje. Pa e motibu aqui solamente nos mester oponé nos contra dje.

NINGUN DESALIENTO CAUSARON CUATRO MUERTOS EN EL BOXEO

El Cambalache de los Yankees

Cuatro muertos en el boxeo en menos de un mes pudieran desanimar a los promotores; pero ya ha sido eceptado como cosa natural que ,el riesgo del pugilismo es parte del negocio. Por cada uno que muere como resultado de una pelea, hay miles que continuan recibiendo porrazos durante diez, doce o mas años. La ultima victima de esta industria, que algunos llaman „deporte", fue el giganton Ed Sanders, ex campeon olimpico, peso completo. Fue noqueado solamente una vez en siete años de competencia, y esa unica vez fue fatal. El noqueador fue otro negrazo llamado Willie James.

Un dia antes, Ralph Weiser, quien noqueó su rival Ted Hall, en la Costa del Pacifico, en el segundo round y quiso inmitar al Quijote en galanteria, quedandose en la arena, pago las consecuencias al ser noqueado fatalmente en el septimo episodio. El dia primero del mes, Bobby Callaghan murio en Londres despues de su pelea con Don Sleet. Anteriormente tres boxeadores de las fuerzas armadas fallecieron a causa de golpes recibidos en las peleas. Durante este fin de semana, Johnny Greco, que estuvo en visperas de ser campeon mundial peso mediano hace años murio en un accidente automobilista en Montreal.

AL FINALIZAR SERIE DEL CARIBE JUGARAN LOS JIGANTES DE TOKIO
De: „Le Esfera"

Diciembre. Sera una semana despues de concluir la VII Serie del Caribe, que se montara en el parque universitario el relampagueante torneo contra los Gigantes de Tokio.

Durante su reunion la Liga comenzo a considerar la posibilidad de montar el espectaculo, pero opto por aplazar su estudio para la proxima sesion, en cuya oportunidad llevaran a la mesa datos mas concretos sobre costos, etc.

Originalmente se habia pensado presentar al famoso conjunto beisbolero Japones antes de la contienda del Caribe, pero por recomendaciones de la Confederacion, su realizacion no sera posible mientras no se efectue el clasico entre Panama, Venezuela, Cuba y Puerto Rico.

Homber a herida su esposa cu cuater bala

Segun nos por a leza den Universal di ayera, tabatin varios accidente na Caracas y na e otro partinan di Venezuela, pero esun di mas horrible a sosode na Las Flores na Catia caminda un homber, Jesus Garcia, a herida su esposa Alicia cu cuater bala di su revolver pasobra nan yiu Graciela tabata jora. Jesu a jega cas pa banda di 1 or di anochi medio borachi. Na cas señora y su suegra a invité pa nan come, caminando pa mesa nan yiu a cuminza jora y Alicia a kita bai cerca e yiu pa dune alimento. Jesus no a gusta e cos pa motibo cu den su buracheria el a culpa Alicia di tin mas atencion pa nan yiu cu e mes, asina cu el a rabia y jama Alicia i bisé cu el a cai y el no por lanta. Ora Alicia a jega cerca dje weitando cu ta nada particular ela hira pa bai cerca e yiu trobe, pero Jesus a bula lamta y cuminza hasha tiro riba su casa pa loco. E revolver tabatin seis bala, cual cuater di nan a cohe Alicia heride gravemente. Ora e suegra kier a sali busca auxilio el a hanja porta sera na jabi, asina cu ta hentana nan mester a sali pa busca auxilio.

Jesus a bai entrega su mes na warda di poliz na unda nan a tené. Y Alicia a worde transporta na hospital.

HUMOR EN EL MUNDO

En Paris:

Dos jóvenes escritores que no han logrado todavia solucionar el problema de ganarse la vida, estan sentados en un café del Bulevard. De pronto, uno de ellos agarra del brazo a su amigo y le dice:

—Mira que hermosa muchacha esta sentada a la mesa a nuestra derecha.

—Hermosisima, verdad? La conozco muy bien.

Qué aguardas, pues, a presentarme?.

—Espera un poco —dice en voz baja el otro—; todavia no ha pagado la consumición.

—o—

En Marsella:

Un marsellés tuvo que ir al Norte de Africa por razones de negocio; al cabo de algun tiempo, como su estancia alli se demoraba, escribió a un amigo para que le mandase unos libros, que no recibió nunca.

Cuando, al cabo de algun tiempo, regresó a Marsella, un dia se encontro con su amigo, que se apresuró a decirle:

—Tengo que excusarme si no te mandé los libros que me pediste: resulta que no recibi tu carta.

—o—

En Madrid:

Escena familiar:

—Papa, date cuenta: han publicado un nuevo diccionario con cincuenta mil palabras mas.

—Chitón! Que no se entere tu madre.

En Trieste:

La futura suegra dice al futuro yerno:

—Sabe usted que mi hija es una perla?

—Qué dice, señora?

—Que qué digo? Que mi hija es una perla.

—En ese caso, usted es una ostra, señora.

En Chicago:

Un ranchero del Medio Oeste, cansado de la incesante demanda de dinero por parte de su mujer, un dia decide acabar de una vez para siempre.

Capturó dos serpientes de cascabel y las introdujo en los bolsillos del pantalón, que colgó en el repero.

Por la tarde, mientras estaba tranquilamente leyendo el diario, su mujer, como de costumbre, le pidió dinero.

—Lo encontraras en los bolsillos de mi pantalón.

Transcurrieron unos instantes: no se oyó ningun grito. Luego regresó la mujer y dijo como si tal cosa:

—En los bolsillos del pantalón hay serpientes; pero no he encontrado ningun dolar.

El Univelsal

EMPLEADONAN DI GOBIERNO LIBER DIA 29 DECEMBER

ORANJESTAD. — Segun nos ta informa Gobierno lo duna su empleadonan liber te asina leuw cu dienst ta permiti dia Razon, 29 di December 1954. Oficinanan di gobierno lo ta sera y bandera lo worde hisa.

EXAMEN CU BON RESULTADO

ORANJESTAD. — Pa e examen cu mester worde pasa pa cuminza curso pa hoofdagent, na cual a tuma parti cuater poliz di Aruba, e siguiente poliznan di Aruba a slaag: F. Baggerman, F. Domburg y C. van der Laar.

ELECCION PA MIEMBRONAN DI EILANDSRAAD

ORANJESTAD. — Di bon fuente nos a ser informa cu Bestuurscollege lo presenta mas pronto posibel e verordening, cual ta forma e posibilidad pa eleccion di miembronan pa eilandsraad mas pronto posibel den anja 1955. Si nan mester traha segun e sistema normal ta te na Juli 1955 lo por tin eleccion. Asina ta cu entrega di e verordening tanto tempran, nos por spera eleccion pa mas tarda na Maart.

BUSCA BO PASAPORTE DIA MARS OF DIA JUEVES

ORANJESTAD. — Pa motibo cu dia Razon ta un dia liber pa empleadonan di gobierno, e pasaportenan cu semper sa worde duna solamente riba dia Razon, por worde busca riba diamars dia 28 y diawebs dia 30 di December 1954.

MUCHANAN DI SCHOOL TA CARGA MORTO

20 companjero di e 5 muchanan DeBaggis cu a keda morto debi na un candela cu a destrui nan cas na un rancho na Franklin, Mass., ta carga e mortonan conducinan na cementerio. E tata y mama, Sr. y Sra. Reginald DeBaggis, ta worde asisti door di nan famianan, na momento cu nan ta sali for di misa St. Mary. Solamente un di nan seis a scapa for di e candela.

JIMMY STEWART TIN UN MADRASTA NOBO

James Stewart a hanja un madrasta nobo. Su tata, Alexander Stewart, di 82 anja di edad, a caba di casa cu Sra. J. J. Stothart, un viuda di Indiana. Ora Jimmy tabata soenchi su madrasta riba su frenta, su esposa tabata goza esei.

„AZUCENA"

Traduci pa Tujuchi

No. 23

Foi e dia ai anto, m'a queda ta mira lady Mirto cu freeuencia. De bez en cuando e sa bisa mi:

„Mañan lo mi pasa pa e parque di bina; bini banda di tramerdia aya i lo bo contra cu mi".

I semper cu nos tabata contra cu otro e tabata trece algo pa mi cu mi tabata gusta. Mi mama mes no tabata sa di nada di e encuentronan aqui i e palabra di semper cu e tabata bisa ta:

„Tene masha cuidao i no dirigi palabra na condesa di Mirto ora cu bo miré hunto cu mas hende".

Pero esai mi mes tabata haci caba instinctivamente sin cu mi mama tabatin mester di avisa mi. I dos bez cu m'a miré den compania di otro hende, e tabata mira mi di tal manera como si fuera e quier a bisa mi:

„Mi n' por juda, Gabriel, pero ta pa mi imposible di mira bo sin sunchi bo i awor mi ta stima bo mas cu nunca."

I despues cu nos bolbe topa cu otro trobe e tabata carga mi cu caricia.

Un mainta mi tabata sinta den un dje luganan menos concurri den e bosque, na unda e paharanan tabata bula cu mas libertad i tabata canta cu major dulzura cu na otro sitionan dje castillo. Apesar mucha, ya mi tabata conoce nomber di tur e pajaranan, pasobra e boschwachternan tabata trata mi cu masha bondad i nan tabata siña mi tur loque mi tabata quier a sabi.

E bosque tabata pobla, solamente pa pajaranan i mientras mi tabata goza dje diferente zonida dje cantonan aqui pa mi distingui un pajara foi otro, m'a sinti diripiente manera un hende ta pone man riba mi skouder. M'a spanta i a spierta foi mi pesadumbre.

M'a hiza mi wowo i m'a miré. Mi dilanti lady Mirto tabata para.

Capitulo XVI

„Gabriel", el a puntra mi, „riba quico bo ta pensa? Ta casi un ora caba cu mi ta vigilando bo i ta sorprendé mi di mira un mucha di bo edad entrega caba na reflexionnan asina profundo. Riba quico bo ta pensa?"

Presencia dje condesa no a stroba mi en absoluta pasobra ya mi tabatin confianza cuné i aunque cu e tabata naturalmente mas reserva cu e otro hendenan, sinembargo mi tabata sinti mi curazon pega na dje.

„Mi n' tabata pensa", m'a responde. „Mi tabata scucha na pajaranan.

„Na pajaranan?" el a puntra mi. „Bo ta gusta tende nan canta?"

„E pajara curruca a canta tur loque el a siña foi ruisenjor ajera nochi".

„I ta di com bo por sa esai?" el a puntra mi sonriendo.

„Pasobra mi ta comprende bon loque nan dos a canta, pajaranan ta papia, pero nan idioma ta musica".

„I ta respecto quico nan ta papia, Gabriel?"

„Nan ta papia di cielo azul di solo dorado. Pajaranan ta adora solo cual su brillo ta alimenta nan. M'a skirbi masha hopi dje cantonan aqui cu m'a tende i cualquier dia lo mi munstra bo nan, milady; i denter di nan tin uno cu mi mama ta gusta masha tanto i cu m'a duna titulo di canto di zorzal i matorral".

„Ta bo mes a skirbié, Gabriel?"

„Si pero despues cu m'a caba di tendé m'a responde i e condesa a queda ta mira mi na un manera grave i tristo cu a jena mi cu sorpresa. Luego m'a bolbe bisé. „Mi mes a skirbié. Mi mama a siña mi."

„Bo mama?" el a ripiti halando un rosea profundo i un suspiro i el a continua: „Bo quier nos ban haci un paseo den bosque?"

„Nada no por agrada mi mas tanto cu di ser na su lado cu su man tené, mientras e tabata combersa cu mi cu di mas grandi ternura. Diripiente m'a mira un homber alto i di presencia arrogante ta biniendo den nos direccion. E condesa a coloriza terrible, mientras sin sa paquico m'a sinti mi poco intranquilo.

„Gabriel", el a bisa mi. „Bo ta mira e caballero cu ta bini ai den nos direccion? Wel, t'é ta lord Mirto mi casa; bam cu mi bam contré i combersa cun'é."

Segun cu nos tabata acerka e conde e color tambe riba cara dje condesa a disparce i ora cu nos tabata enfrente dje conde, esaqui a queda ta mira mi cu curiosidad.

„Ta quico esaqui ta, Azucena?" e conde a bisa cohiendo mi man ta tene. T'aqui den mondi b'a contra cu e hobencito aqui?"

„No", el a responde. „B'a lubida anto riba e yiu di Anna Killer?"

I bisando asina su boz a cambia di tono. Despues el a bisa e conde tur loque mi a conte tocante pajaronan.

E conde a expresa su deseo di mira mi escritónan i el a invita mi di bini castillo den curso dje seman aqui i trece mi obranan.

Tres dia despues m'a corresponde n'e invitacion benevola.

Durante e dianan ai cada bez mi tabata pidi mi mama pa larga corta mi cabei, pasobra esaquinan tabata largo, di moda cu mi tabata parce un mucha muhé. Pero cada bez mi mama tabata nenga mi. Te porfin riba un dia cu m'a insisti asina tanto, anto el a bisa mi cu ta e condesa no quier pa larga corta mi cabei. I e ora ai m'a bin queda satisfecho.

Cu un paquete di papel bao di mi braza i cu un curazon rebozante di esperanza m'a siña e prome aventura serio di mi bida.

Qui mahestuoso e castillo tabata parce den mi bista! Den mi opinion no tabata existi un palacio mas grandi cu esaqui na mundo.

Ora cu m'a presenta den porta di palacio un criar bisti na livrea a camna bin contra mi i puntra mi ta quico mi tabata desea.

„M'a bini aqui riba invitacion di conde", m'a responde.

E criar a hiba mi den un salon di espera, cu tabata asina luhosamente muebla cu mi no tabata risca sinta mes. No a dura mucho cu e condesa a bini cerca mi.

„Di moda cu b'a cumpli cu bo palabra, Gabriel", el a saluda mi cariñosamente. I el a sinta handa di mi ta sunchi mi i ta hunga den mi cabeinan abundante.

„Esaqui ta mi cas", el a bisa mi. „Bo ta gust'é?"

„No esaqui sol, pero cualquier otro cas mes, contal cu e por tabata di bo lo m'a gust'é", m'a responde.

„Anto t'asina tanto bo ta stima mi?"

„Si; masha tanto. Ningun hende no por stima bo mas tanto cu mi".

„I ta paquico bo ta stima mi asina tanto?"

„Pasobra bo ta masha bon pa mi. No tin ningun hende na mundo cu mi por stima mas tanto cu bo. Ni mi mes mama......"

E condesa a estremece i recobrando su mes unbez el a puntré:

„Ni bo mes mama bo di?"

„Ni mi mes mama", m'a insisti cu siguranza. „Ademas di esai bo t'asina bella i bo ta biba den un cas grandi".

Un momento e condesa mester a sonrei.

„Si; mi ta comprende e motibonan cu ta pone bo stima mi!"

Despues el a manifesta e deseo di quier a conoce mi versnan -pasobra t'é versnan tabata mi escrito- i awor ora cu el a cuminza ta leza nan, su wowonan a jena cu awa.

„Gabriel," el a puntra mi seriamente. „Bo ta completamente sigur cu ta bo mes a skirbi e versnan aqui! Ningun hende n' yuda bo?"

„Ningun hende absolutamente n' yuda mi".

„N' ta foi otro bukinan b'a copia e versnan aqui? Of bo por a tende otro hende ta canta nan?"

„No, milady. M'a reproduci nan fielmente foi loque pajaronan a bisa."

„Pero ta quen a siña bo e cosnan aqui? Estando toch asina hoben ainda?"

„Ningun hende no a siña mi; ta mi sol a compone e versnan aqui."

E ora ai el a primi mi labios den su mannan i mientras el a queda ta contempla mi el a sclama:

„Bo ta un genio Gabriel! Ma Dios spaar bo dje destino dje genionan, quendenan ta predestina pa sufri. Si bo tin e previlegio di queda na bida, anto un dia lo bo conquista gloria i bo nomber lo queda afama den historia. Lo mi leza bo versnan pa conde tende".

I dicho echo. El a bati klok. Pero prome cu su casa a yega, el a aparté foi mi i su semblante a camhia di expresion. Esaqui tabata tuma luga semper ora cu nos topa den presencia di otro hende.

„Godfried", e condesa a bisa sonriendo, „m'a yama bo pa bo tende e versnan aqui. Na edad di siete aña no solamente Mozart por a toca e misica di mas dificil na promé vista pero tambe e por a compone e melodianan mas encantadora. Si n' tabata pa e berdad aqui anto hamas lo mi por a quere cu Gabriel mes por a skirbi e composion aqui titula: „Canto di zorzal i matorral".

E condesa a leza mi versnan di tal manera cu mi versnan a sali manera un musica celestial foi su boca. Tur loque mi por a haci ta reprimi e llanto i mi mes no por a quere cu ta mi mes palabranan e tabata ripiti.

Ora cu el a termina el a queda ta mira e conde tiernamente.

„Godfried, e mucha aqui ta un genio!" el a sclama. „Un genio".

(E ta sigui)

MENDES FRANCE WINT VERTROUWENSKWESTIE

Toelating Duitland tot NAVO door Franse Nationale vergadering goedgekeurd

Officieel werd gemeld, dat Mendès-France de vertrouwenskwestie over de toelating van Duitsland tot de N.A.V.O. heeft gewonnen. De officiele uitslag werd echter niet onmiddellijk bekendgemaakt. Volgens zaalwachters bedroeg de meerderheid voor de regering ongeveer 30 stemmen. Na de laatste opwekking van Mendès-France tot de Assemblee om de ratificatie der Parijse accoorden goed te keuren, waren waarnemers in de wandelgang de mening toegedaan, dat de premier de meerderheid zou verwerven bij de stemming over de eerste twee vertrouwenskwesties: de eerste over de toelating van West-Duitsland tot de N.A.V.O. en de andere tot afwijzing van enigerlei amendement, dat beoogt de inwerkingtreding van de overeenkomsten na haar bekrachtiging op te schorten. Doch dezelfde waarnemers wilden zich niet uitlaten over de beslissende overeenkomst, die voorziet in de Duitse herbewapening binnen de Westeuropese Unie, welke zij aan de vooravond van Kerstmis met 280 tegen 259 stemmen afwees.

In zijn slotpleidooi tot de Nationale Vergadering ter goedkeuring van de Parijse overeenkomsten, zei premier Mendès-France:

„Het gaat om het Atlantische Pact. De zaak is duidelijk: wij kunnen onze plaats binnen de Atlantische defensie-organisatie behouden of ons van onze bondgenoten afscheiden en het aan hen overlaten de Atlantische Verdragsorganisatie te organiseren".

Mendès-France zei, dat, indien de stemming ongunstig zou uitvallen, de regering zou aftreden. Juridisch kan de Assemblée terecht voor de toelating van Duitsland tot de N.A.V.O. stemmen en weigeren haar stem te geven aan de toelating van een bewapend Duitsland tot de Westeuropese Unie.

Maar de regering had altijd alle onderdelen van de Parijse overeenkomsten als onfeilbaar beschouwd. De premier verdedigde de Parijse accoorden op grond van het argument, dat zij voorzien in minder supra-nationaliteit dan de voormalige E.V.G., en toch genoeg gezag behouden voor de verwezenlijking van de eenmaking van Europa binnen het raam der organisatie. Bovendien, aldus de premier, was de Britse verplichting jegens de Westeuropese unie enorm belangrijk". ‚Zullen wij dit Britse aanbod, dat misschien in geen tientallen jaren zal worden herhaald, afwijzen?" vroeg Mendès-France. Dit zou naar zijn oordeel 'n onvergeeflijke en onherstelbare fout zijn.

Naar eer en geweten

De premier betoogde naar eer en geweten de voor- en nadelen van de accoorden tegen elkaar te hebben afgewogen. „Ik aarzel niet de Assemblée te verzoeken de overeenkomsten te bekrachtigen". Er bestaat geen werkelijke en serieuze reden om te geloven ,dat een nieuwe poging om met de Russen te onderhandelen voor de ratificatie van deze accoorden enigerlei kans op succes zou hebben. Anders zou deze poging zijn ondernomen. Onze bondgenoten zijn ervan overtuigd, dat de kans daartoe na de bekrachtiging groter zal zijn. Ik ben het met hen eens. Ge moet beseffen, dat, zo ge een viermogendheden bijeenkomst wil hebben, ge de viermogendheden overeenstemming moet brengen er aan deel te nemen. Mendès-France lokte applaus uit, toen hij zei:

Wat de Russen betreft, hoevele kansen hebben zij maanden lang niet gehad om de eerste stap naar onderhandeling te doen. Zij maakten de verwerping van de Europese Verdedigings Gemeenschap hier mee. Zij hadden zich toen kunnen uitspreken. Doch de tijd verstreek en er werd geen beslissend woord van hen vernomen. Instede onze uitnodiging te aanvaarden om het Oostenrijkse verdrag te tekenen, reageerden de Russische regering met dreigementen.

Indien wij de overeenkomsten niet bekrachtigen, zullen zij zeggen, dat wij haar verwierpen uit vrees, niet omdat wij hoopten op beter begrip. De verwerping van de overeenkomsten zal een viermogendhedenbespreking moeilijker dan ooit maken. Ingeval ener verwerping zal er misschien een twee- of driemogendheden bijeenkomst zijn, maar Frankrijk zal er niet bij aanwezig zijn, omdat wij uit het Westelijke bondgenootschap zullen zijn getreden. Het doel van de Sovjet-Unie is het Westelijke genootschap ongedaan te maken. Zij willen ons dwingen eruit te gaan. Om deze reden alleen al, dienen wij ons hiertegen te verzetten.

Overzicht van de vooruitgang van Venezuela tijdens het eerste regeringsjaar van President Marcos Pérez Jimenez

Explosieve ontwikkeling van een land dat alle krachten inspant voor de vooruitgang op ieder gebied.

Van de zijde van het Venezolaanse Consulaat alhier ontvingen wij een boekwerk, dat gewijd is aan hetgeen door de regering van Kolonel Marcos Pérez Jiménez gedurende het eerste bewindsjaar gepresteerd werd. Het werk is getiteld „Venezuela bajo el nuevo ideal nacional" en geillustreerd met een groot aantal foto's, die een sprekend beeld vormen van de vooruitgang in Venezuela tussen 1952 en 1953.

Na een korte biografie wordt de staatsleer, zoals geformuleerd door het Venezolaanse staatshoofd, belicht aan de hand van een zevental toespraken. In een reeks tabellen wordt aangetoond dat op ieder gebied van de economie vooruitgang is geboekt. De industriele productie steeg, de investeringen stegen de werkgelegenheid nam toe.

Ook steeg de landbouwproductie over de gehele linie. De olieproductie daalde iets in 1953, nadat een sterke toeneming had plaats gevonden in de voorafgaande 5 jaren, de verwerking van petroleum in eigen land steeg eveneens hoewel deze curve iets minder scherp steeg dan die van de productie.

Mijnbouw producten werden in grotere hoeveelheden gedolven, goud zelfs viermaal meer dan het jaar daarvoor.

In dit jaar heeft de regering krachtig ingegrepen om de inflationnaire invloeden in deze jonge en snel groeiende economie in bedwang te houden teneinde een verwijding tussen inkomen en kosten van levensonderhoud tegen te gaan. Bovendien is gewerkt aan het doen dalen van de kosten van levensonderhoud. Tabellen over de gemiddelde daglonen in diverse takken van arbeid en de kosten van levensonderhoud geven een inzicht in de persoonlijke bestaansmogelijkheden in Venezuela.

Opvallend is dat de kosten van levensonderhoud in Caracas van 1945 (index 150) terwijl in 1953 de index 2 punten lager was (148).

Deze daling is het gevolg van de grote andacht, die door de regering is besteed aan de verlaging in de kosten van de voedingsmiddelen door het sterk stimuleren van de landbouwproductie. Dit is een resultaat waar de regering met recht trots op is, daar tot aan haar bewind dit punt slechts als wenselijkheid werd geponeerd doch nimmer verwezenlijkt is kunnen worden De verwezenlijking vond bovendien plats in het eerste jaar van het bewind.

Het ministerie van Arbeid wist een politiek van verzoening tussen arbeid en kapitaal te bewerkstellingen, waaruit tal van voordelen voor de arbeidende klasse zijn voortgevloeid. Hoewel, het aantal collectieve contracten jaarlijks ongeveer gelijk bleef ligt de som totaal in 1953 aanzienlijk hoger dan in 1949.

Diverse grafieken geven verder een inzicht in de ontwikkeling van de vakbeweging, de deelneming in de winst door de werknemers, de arbeidsinspectie, enz.

Wat betreft import en export: een grotere hoeveelheid en waarde aan kapitaal-goederen werd geimporteerd, de waarde van de export daalde iets.

De regering van Kol. Marcos Pérez Jiménez heeft zich tot taak gesteld om, gebruik makend van de vele natuurlijke rijkdommen van het land, het stoffelijk mileu in Venezuela te wijzigen. Veel aandacht is besteed aan de ontwikkeling van gebieden die het hoogste rendement kunnen geven en andere die kunnen bijdragen aan de materiele en culturele vooruitgang van Venezolaanse burgers.

De ontsluiting van gebieden waar welvaartsbronnen aanwezig zijn, het verder ontwikkelen van bronnen van inkomsten, de ontwikkeling en vernieuwing in de stedenbouw met alle moderne factoren van hygiene en vervoer die daarbij komen kijken zijn eveneens vooraanstaande punten op het regeringsprogramma, die reeds op spetaculaire wijze in uitvoer zijn genomen.

Het tourisme is toegenomen van 5.000 tot 11.000 tussen 1948 en 1953. In 1953 kwamen 6.000 immigranten het land binnen. De schatkist versterkte haar positie.

Interessant is de grafiek die de verdeling van de belastingen aangeeft: rond 30%, onderwijs rond 6%, binnenlandse zaken rond 16%.

De regering richt al haar krachten op het scheppen van een milieu dat ten dienste zal staan van „een volk dat beter gevoed zal zijn, beter onderwezen en beter georienteerd."

Om dit te kunnen verwezenlijken is een planmatige benadering van de verschillende problemen absoluut noodzakelijk. De nationale „planning" toont thans echter een georganiseerd Venezuela waarvan de mogelijkheden tot in een verre toekomst strekken.

geneeskundige bouwwerken,, schoolgebouwen, sportfaciliteiten boerderijen kerken, markten, enz. In totaal werd er de som van rond 997 millioen bolivar aan besteed in dit eerste regeringsjaar.

Citaten uit de binnenlandse en buitenlandse pers vullen de nuchtere feiten aan dat in Venezuela iets groots wordt verricht.

Vervolgens worden nog diverse denkbeelden van de president van de Venezolaanse republiek aangehaald uit zijn redevoeringen.

De serie foto's tot besluit geeft nogmaals de bevestiging van 'n natie die alle krachten en middelen inspant om een hoger levenspeil te bereiken voor al haar burgers.

REPUBLIKEIN VELDE HUWT ZIJN VROEGERE ASSISTENTE

De Republikein HAROLD H. VELDE, Illinois, en zijn vroegere secretaresse, DOLORES ANDERSON, worden in het huwelijk verbonden door de Rev. George W. Lynch in Overlea Baptist Church, Baltimore. Velde is Voorzitter van de Commissie voor niet-Amerikaanse activiteiten van het Huis van afgevaardigden.

Vandaag nog geen regeringsverklaring

Naar wij vernemen ligt het niet in de bedoeling van de nieuwe Regeringsraad om heden, zoals men algemeen verwacht had, het regeringsprogram aan te kondigen. De reden hiervan moet worden gezocht in de late terugkeer van de voorzitter van de regeringsraad, de heer E. Jonckheer, aldus werd ons van officiele zijde opgegeven. Het ligt nu in het voornemen om deze beginselverklaring in de loop van Januari tijdens een der volgende openbare vergaderingen van de Staten af te steken .

ONTWERP GRONDBELASTING VANAVOND IN BEHANDELING

Wij vernemen dat behoudens een groot aantal routinestukken hedenavond op de agenda van de openbare vergadering van de Staten der Nederlandse Antillen prijkt het ontwerp tot wijziging van de grondbelasting verordening. Deze verordening is in dier voege gewijzigd dat de verouderde redactie is aangepast aan de huidige omstandigheden.

DE AFKONDIGING VAN HET STATUUT

Op Woensdag 29 December — morgen — zal Z. E. de Gouverneur om 10.00 uur in een plechtige openbare bijeenkomst van de Staten der Nederlandse Antillen de nieuwe rechtsorde als hoofd der Landsregering afkondigen. Na deze vergadering zullen de leden der regeringsraad en volksvertegenwoordiging alsmede verdere genodigden een heildronk uitbrengen ten gouvernementspaleize.

SCHERP HERSTEL IN WERELD TANKVAART

AANTAL OPGELEGDE TANKERS GEHALVEERD

LONDEN.: — De laatste weken is er goede seizoensvraag geweest voor het vervoer van olie in de Amerikaanse kustvaart. Dit heeft tot gevolg gehad, dat de tankvaarttarieven een scherp herstel te zien hebben gegeven en daarbij het hoogste niveau bereikten sedert bijna twee jaar.

Voor het vervoer van ruwe olie van Curacao naar Engeland wordt thans 42/6 per ton betaald tegen slechts 26 per ton begin December. Het tarief voor het vervoer van de bouwen van vrachtschepen of verschroting, terwijl bovendien de laatste zes maanden nog ongeveer 3 millioen ton aan nieuwe tanktonnage in de vaart kwam.

Perzische Golf af steeg in dezelfde periode van ongeveer 48/.- tot 68/.- In Juli bewogen de tarieven zich op het laagste punt na de oorlog. De reders moesten toen tarieven accepteren, die zelfs voor moderne schepen neerkwam op een verlies van 500 pound sterling per reis.

Topniveau

Ondanks de hogere tarieven zijn vele reders niet geneigd zich te binden, omdat zij een verdere stijging verwachten. De stijging heeft de meeste optimistische verwachtingen, welke een maand geleden werden uitgesproken, overtroffen. Sommige reders nemen aan, dat de markt thans haar topniveau voor de winter heeft bereikt.

Minder opgelegd tonnage

De verbetering in de vrachten heeft er verder toe geleid dat een groot aantal opgelegde schepen weer in de vaart zijn gekomen. In Juli bereikte de hoeveelheid opgelegde tonnage een recordstand van bijna 4 millioen ton d.w.z. of ongeveer 10% van de wereldtankvloot. Begin September was de hoeveelheid opgelegde tonnage bijna gehalveerd. Deze vermindering was slechts voor een klein gedeelte toe te schrijven aan het ver-

STRAALJAGERS BOTSTEN

San Jose - Twee straajagers zijn boven San Jose in botsing gekomen. De wrakstukken kwamen over een uitgestrekt gebied terecht. Het hoofd van een vlieger werd in een tuin in de voorstad gevonden. Men vond tevens twee valschermen, een waarvan de draden loshingen, het ander in tact maar zonder gebruiker.

Brand in de Tweede Kamer

's Gravenhage - Een korte doch gevaarlijke brand in de vergaderzaal van de Tweede Kamer heeft in de late middag van gisteren opschudding veroorzaakt in Den Haag. Om kwart over vijf Nederlandse tijd ontdekte de concierge door rook gealarmeerd, dat er vlammen uitsloegen langs de zoldering van de vergaderzaal. De brand was veroorzaakt door kortsluiting. Het blussen met eigen middelen mislukte. De inmiddels gewaarschuwde brandweer bedwong het brandje binnen een half uur. De brand had voor het historische gebouw groot gevaar kunnen opleveren, indien het 's nachts was gebeurd. Thans beperkte de schade zich tot waterschade.

SHELL EXPLOREERT IN NOORD BORNEO

Londen,- De Shell Company heeft een begin gemaakt met de exploratie-werkzaamheden in Brits Noord-Borneo. Het gebied, waarin naar aardolie wordt gezocht, grenst aan het Britse protectoraat Broenei. Daar bevindt zich een veld van de Shell met een jaarlijkse productie van vijf millioen ton, dat het grootste op zich zelf staande producerende veld is van het Britse Gemenebest. De Shell-concessie op Noord Borneo is 2.500 vierkante kilometer groot.

OPVALLENDE VERBETERING IN TOESTAND HEILIGE VADER

Vaticaanstad,- De persdienst van het Vaticaan heeft bekend gemaakt, dat er een „opmerkelijke en opvallende verbetering" in de toestand van de Paus is waargenomen. Sinds Donderdag was hij niet meer geplaagd door hikaanvallen en had hij een betere rust genoten. Het was gebleken, dat de uitstapjes in de tuinen van het Vaticaan hem in toenemende mate goed deden. De duur der uitstapjes zou verlengd worden.

JEANNE VAN ES FLORET-KAMPIOENE VAN NEDERLAND

De 20 jarige Jeanne van Es heeft te Utrecht het Nederlands floretkampioenschap gewonnen. Zij deed dit voor de tweede maal in successie; bovendien legde zij beslag op de stijlprijs. In de finale leed zij geen nederlaag en in het gehele tournooi, waarin 35 florettistes uitkwamen, moest zij slechts éénmaal de eer aan een ander laten. Dat gebeurde in de halve eindstrijden, toen Emmy Helves haar met 4-2 klopte.